

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Đurđice Piskač iz Livane, Vrtina ulica 2, OIB: 47379909006, zastupane po Branki Raić-Sudar, odvjetnici iz Osijeka, protiv tuženika Addiko banke d. d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po Odvjetničkom društvu Kožul & Petrinović iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 21. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnice tužiteljice, uz javnu objavu 15. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženici Addiko Banci d. d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, da tužiteljici Đurđici Piskač iz Livane, Vrtina ulica 2, OIB: 47379909006 s naslova povrata preplaćenih iznosa otplate kredita izvrši isplatu: - novčanog iznosa od 1.811,83 EURA, te - novčanog iznosa od 11.139,34 EUR, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od 01.10.2015. godine pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31.12.2022. godine; od 1.1.2023. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana.

II. Nalaže se tuženici Addiko banci d. d. iz Zagreba, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, naknaditi tužiteljici Đurđici Piskač iz Livane, Vrtina ulica 2, OIB: 47379909006, trošak parničnog postupka u iznosu 2.610,22 eura zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 15. lipnja 2026. pa sve do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a stopu koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja, ili granična kamatna stopa proizašla iz

natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III. S preostalim dijelom zahtjeva za naknadu parničnog troška tužiteljica se odbija.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je sa prednikom tuženice 5. travnja 2006. sklopila Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama broj: 5140060250-60010457664/2006., kojim ugovorom je ugovorena kamatna stopa od 4,30% godišnje, određena kao promjenjiva, s tim da je ostavljeno u cijelosti tuženiku da kamatnu stopu mijenja svojim jednostranim odlukama na koje tužitelj nije mogao utjecati, a promjenjiva kamatna stopa vezana je uz određenu valutnu klauzulu, te na ovaj način tužitelj nije mogao utjecati na vrijeme i način promjene kamate, nije mogla provjeriti pravilnost i uzrok njezine promjene, jer za to nije imao nikakvih egzaktnih kriterija, budući da je sama promjena ugovorne kamate učinjena ovisnom isključivo o odluci tuženika, te je na taj način uzrokovan nepovoljan položaj tužitelja i neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja, pa stoga tužitelj predlaže donošenje presude kao u izreci, uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te navodi da nije sporno kako je s tužiteljicom 5. travnja 2006. sklopio Ugovor o kreditu sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama broj: 5140060250-60010457664/2006., međutim tuženik tvrdi da su ugovorene odredbe glede promjenjive kamatne stope jasne, lako razumljive i lako uočljive te njezinu nedopuštenost odnosno ništetnost nije ni moguće utvrđivati. Tuženik ističe prigovor zastare te predlaže odbiti tužitelja s tužbenim zahtjevom u cijelosti uz nadoknadu prouzročenog mu parničnog troška. Predmetni kredit je konvertiran sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) te je sklopljen Dodatak ugovora o kreditu kojim je izvršena konverzija.

3. U dokaznom dijelu postupka sud je izvršio uvid u kompletu priloženu dokumentaciju ovome spisu, proveo dokaz financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem po vještaku financijsko-knjigovodstvene struke Ani Šarić te saslušao tužiteljicu Đurđicu Piskač.

3.1. Tužiteljica Đurđica Piskač u svom iskazu navodi da je sa tadašnjom Slavonskom bankom sklopila ugovor o kreditu za kupnju nekretnine. U banci joj nitko nije objasnio što znače valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa, način na koji se one mijenja i kakve su posljedice tih promjena. Nitko joj u banci nije rekao da je tada HNB štitila tečaj kune u odnosu na euro, ali ne i u odnosu na druge valute. Ona otplaćuje kredit. U vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije bila vlasnik trgovačkog društva, poslovnih udjela niti obrta. Početna rata kredita bila je oko 2.500,00 kuna, a najviše je narasla na oko 3.800,00 kuna. Da je znala da će rata kredita toliko narasti, ne bi podigla takav kredit. U drugim bankama se raspitivala o podizanju kredita, ali Slavonska banka joj je tada bila najpovoljnija, a tamo je i primala plaću. Sklopila je Dodatak ugovora o kreditu budući joj je to tada bilo najpovoljnije da može dalje otplaćivati rate kredita. Rata kredita nakon konverzije je približno ostala ista, ali više nije rasla.

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan je u potpunosti.

4.1. Zaključkom sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 26. studenoga 2021. poslovni broj: Su IV-162/2021 zauzet je stav da je u predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

5. Uvidom u nalaz i mišljenje financijsko knjigovodstvenog vještaka Ane Šarić od 2. studenoga 2025. proizlazi da je preplaćeni iznos po osnovi povećanja kamatne stope 4.741,17 eura, a po osnovi promjene tečaja 6.398,17 eura, obračunate zakonske zatezne kamate na više plaćene kamatne stope iznose 2.723,36 eura, obračunate zakonske zatezne kamate na više plaćene anuitete zbog promjene tečaja iznose 2.071,30 eura. Tužiteljici je na dan konverzije 30. rujna 2015. priznata preplata u iznosu 22.474,10 kuna / 2.982,82 eura. Nakon umanjivanja iznosa utvrđenog temeljem preplate koju je tuženik priznao iz obračunate konverzije, a koje umanjivanje je iskazano sukladno odredbama članka 172. ZOO-a iznos potraživanja je na ime zakonske zatezne kamate 1.811,83 eura, na ime više plaćene kamate 4.741,17 eura te na ime više plaćene tečajne razlike 6.398,17 eura.

6. Nalaz financijsko-knjigovodstvenog vještaka ovaj sud u cijelosti prihvaća jer je isti jasan i određen, dan u skladu s pravilima struke i vještine.

7. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (u daljnjem tekstu ZID ZPK/15), imao je osnovni cilj otkloniti dužničku krizu zbog rasta tečaja CHF, te je u tom smislu zakonom bilo predviđeno da banke moraju ponuditi sklapanje dodatka osnovnom ugovoru o kreditu, a potrošači mogu prihvatiti konverziju u odgovarajući kredit sklopljen u EUR na način da se krediti vezani uz CHF konvertiraju u kredite denominirane u EUR i kredite denominirane u kunama s valutnom klauzulom u EUR (čl. 19.a do čl. 19.e ZID ZPK/15).

8. Zakonitost i provedba konverzije sukladno ZID ZPK/15 je utvrđena rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj (u daljnjem tekstu VSRH) Gos-1/2019-36 od 4. ožujka 2020. kao i odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-I-3685/2015 i dr. od 4. travnja 2017. Međutim, sklapanjem sporazuma o konverziji potrošač i korisnik kredita u CHF nije izgubio pravo potraživati stečeno bez osnove temeljem nepoštenih i ništetnih ugovornih odredbi osnovnog ugovora o kreditu za razdoblje važenja ugovora o kreditu u CHF do dana sklapanja ugovora o konverziji.

9. Sklapanjem dodatka osnovnom ugovoru o kreditu izmijenjeni su samo uvjeti i način otplate kredita, a što potvrđuje i sama činjenica da se radilo o dodatku osnovnom ugovoru, a ne o sklapanju sasvim novog ugovora pa je stoga neprihvatljivo pravno shvaćanje da osnovni ugovor o kreditu u CHF nije uopće postojao kada je u konkretnom slučaju od dana sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu 2005. pa do sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu vrijedio punih deset godina i imao sve pravne posljedice kao i kod korisnika kredita koji nisu sklopili dodatak osnovnom ugovoru i proveli konverziju. Čak kada bi se uzelo da je osnovni ugovor o kreditu prestao važiti, ne bi bilo nikakvih zapreka za utvrđenje nepoštenim i ništetnim odredbi osnovnog ugovora o kreditu (tako i u odluci ovoga suda broj Rev-18/2018 od 26. svibnja 2020.)

10. Sklapanjem dodatka Osnovnom ugovoru stranke su utvrdile svoja prava i obveze ubuduće te retroaktivno od dana sklapanja Osnovnog ugovora o kreditu, ali ničime nisu niti su mogle regulirati prava korisnika kredita u CHF temeljem ništetnih odredbi osnovnog ugovora za razdoblje do konverzije. VSRH je još u odluci broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. zauzeo pravno shvaćanje da korisnik kredita samim sklapanjem dodatka Osnovnom ugovoru o kreditu nije izgubio pravni interes za utvrđenjem da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne, a slijedom toga i pravo na postavljanje kondemnatornih zahtjeva za isplatu temeljem tako utvrđenih nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu. Iako se radilo o procesnoj oduci jer su nižestupanski sudovi odbacili tužbu zbog nedostatka pravnog interesa, potpuno je jasno da se radi o točno određenom pravnom interesu koji se odnosi na potraživanje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

11. Treba uzeti u obzir odluku Suda Europske unije u spojenim predmetima C-596/15 P i C-597/15 P u predmetu Bionorica SE i Diapharm GmbH & Co. KG gdje je pod toč. 85. odluke od 23. studenoga 2017. navedeno da postojanje pravnog interesa pretpostavlja da tužba svojim ishodom može donijeti osobnu korist stranci koja ju je podnijela, a nasuprot tomu, pravni interes ne postoji kada povoljan ishod neke tužbe u svakom slučaju tužitelju ne može donijeti zadovoljštinu. Iz navedene presude Suda Europske unije jasno proizlazi da ne može postojati apstraktni pravni interes, a koji je, kao što je navedeno u odluci ovoga suda broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. potpuno određeno i jasno naveden za koje zahtjeve takav pravni interes postoji. Ovaj sud je dužan postupati u duhu i prema načelima prakse Suda Europske unije temeljem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju koji je Republika Hrvatska potpisala 29. listopada 2001., a koji sporazum je stupio na snagu 1. veljače 2005. (dalje: SSP), što znači i prije sklapanja spornog osnovnog ugovora o kreditu. Posebno je potrebno naglasiti odredbu čl. 74. st. 2. al. 1. SSP u kojoj se Republika Hrvatska obvezala osigurati usklađivanje zakonodavstva i prilagođavanje zaštite potrošača u Republici Hrvatskoj zaštiti koja je na snazi u Europskoj uniji.

12. Također je potrebno dodati da je odlukom Suda Europske unije broj C-118/17 Zsuzsanna Dunai protiv Erste Bank Hungary Zrt. od 14. ožujka 2019. zauzeto načelno pravno shvaćanje kako sud mora provjeriti je li nacionalni zakon omogućio ponovno uspostavu pravno i činjenično situacije u kojoj bi se potrošač nalazio da nepoštena odredba potrošačkog ugovora nikada nije postojala, osobito uspostavom prava na povrat svih koristi koje je trgovac neopravdano stekao na štetu potrošača na temelju navedene nepoštene odredbe i to unatoč zakonskoj intervenciji. Dakle, iz te odluke može se zaključiti da potrošač uvijek ima pravo na potpuno obeštećenje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi potrošačkog ugovora i to bez obzira i na eventualnu zakonsku intervenciju u to njegovo pravo. Takvo pravno shvaćanje ne dovodi u pitanje niti činjenica da je prema ZID ZPK/15 potrošaču i korisniku kredita u CHF dana mogućnost izbora pristati na konverziju ili nastaviti otplatu kredita prema odredbama osnovnog ugovora.

13. Potrošač se, a u konkretnom slučaju korisnik kredita u CHF, mogao nagoditi i dogovoriti sa davateljem kredita u pogledu nepoštenih i ništetnih odredbi, ali samo pod uvjetom da su potrošaču bili u cijelosti poznati svi parametri i uvjeti nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu. U odnosu na nepoštene odredbe o valutnoj klauzuli iz ugovora o kreditu u CHF odluka u kolektivnom sporu uslijedila je tek tri godine nakon sklapanja dodatka osnovnom ugovoru o kreditu i provođenju konverzije te potrošači i korisnici kredita zasigurno nisu mogli u cijelosti imati sve informacije i sagledati u cijelosti koje su sve odredbe nepoštene i ništetne u konkretnom ugovoru i kada bi se jedino mogli

pravovaljano odreći tih svojih prava. Takav zaključak proizlazi i iz odluke Suda Europske unije od 9. srpnja 2020. u predmetu C-452/18 XZ protiv Ibercaja Banko S.A. Stoga ako se povežu pravna shvaćanja iz odluka Suda EU C-452/18 od 9. srpnja 2020. u predmetu XZ protiv Ibercaja Banko S.A i C-118/17 od 14. ožujka 2019. u predmetu Zsuzsanna Dunai protiv Erste Bank Hungary Zrt. potrošačima i korisnicima kredita u CHF pripada pravo na puno obeštećenje temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

14. Nadalje, iz odluke Europskog suda za ljudska prava u predmetu Žulić protiv Republike Hrvatske od 1. rujna 2022. Europski sud za ljudska prava je između ostalog naveo "da banka potpisivanjem aneksa (dodatak ugovoru o kreditu) nije udovoljila tužbenom zahtjevu", kako je to formulirao podnositelj, pa se može zaključiti kako Europski sud za ljudska prava smatra kako sklapanjem sporazuma o konverziji nije udovoljeno zahtjevu temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu.

15. Sklapanjem dodatka ugovoru kojim je izvršena konverzija kredita sukladno ZID ZPK/15 ne gubi se pravo na potraživanja preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi osnovnog ugovora o kreditu te korisnik kredita zadržava pravo potraživati eventualnu razliku preplaćenih iznosa temeljem nepoštenih i ništetnih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu, ako takva razlika postoji.

16. Ovaj sud smatra da na ovaj način dolazi do izjednačenja prava korisnika kredita u CHF koji su sklopili dodatak Ugovoru o kreditu i proveli konverziju u odnosu na one korisnike kredita u CHF koji nisu sklopili takav dodatak ili isti nisu mogli sklopiti. U razdoblju od sklapanja ugovora o kreditu pa do dana konverzije takvi potrošači imali su jednak pravni status i trpjeli su jednake pravne posljedice nepoštenih ugovornih odredbi Osnovnog ugovora o kreditu.

17. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim. Zastarijevanje počinje teći prvog dana nakon dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze. U konkretnom slučaju Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je pravomoćno odlučio u postupku po žalbi, između ostalog i o dijelu vezanom za nedopuštenost odredbi o promjenjivim kamatnim stopama svojom odlukom od 14. lipnja 2014. (što je potvrđeno povodom revizije i odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske) te se ima smatrati kako vjerovniku, odnosno tužitelju pravo na zahtjev za isplatu teče zapravo od tog datuma. Naime, zastara je prekinuta podnošenjem kolektivne tužbe Udruge Franak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu. Tužba je u navedenom predmetu podnesena 4. travnja 2012. Temeljem odredbe čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara koja je ponovno počela teći 14. lipnja 2014. pravomoćnošću odluke u predmetu Franak. Isto tako u ovom predmetu ne može se primjenjivati odredba vezana za trogodišnji zastarni rok navedena u čl. 226. ZOO, s obzirom da je potraživanje tužitelja usmjereno na preplaćeni iznos kamata, a ne na povrat samih kamata. Ne radi se dakle o kamatama u smislu čl. 226. ZOO-a.

17.1. Glede istaknutog prigovora zastare za istaći je i da je Vrhovni sud Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 30. siječnja 2020. godine zauzeo pravno shvaćanje da zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. st. 1. ZOO/05 (čl. 104. st. 1. ZOO/91.), kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora.

17.2. Kako se u konkretnom slučaju radi o postupku utvrđenja ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu navedeni stavovi iz točke 17. i 17.1. su primjenjivi i u ovom slučaju.

18. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

19. Tuženik je istakao prigovor da je predmetni ugovor sklopljen sa Slavonskom bankom d.d. Osijek a koja nije obuhvaćena izrekom presude u kolektivnom sporu, te da to što je tuženik pravni slijednik Slavonske banke d.d. Osijek ne mijenja činjenicu da je u kolektivnom sporu utvrđivana nezakonitost ugovornih odredbi šest taksativno navedenih banaka, a među kojima nije Slavonska banka d.d. Osijek

19.1. Iz rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-16/22619-2 od 11. srpnja 2016. za Hypo Alpe Adria Bank d.d. utvrđeno je da je tome društvu pripojeno dioničko društvo Slavonska banka d.d. Osijek sa sjedištem u Osijeku, Kapucinska 29. Tuženik je univerzalni pravni slijednik Slavonske banke d.d. Osijek budući je Slavonska banka d.d. Osijek pripojena Hypo Alpe Adria Bank d.d. a koja banka, a koja banka je Odlukom skupštine društva od 14. lipnja 2016. godine a kojom su izmijenjene odredbe statuta društva od 23. prosinca 2015. izmijenjen je statut u dijelu tvrtke/naziva društva tako da se Hypo Alpe Adria Bank d.d. sada zove Addiko bank d.d. Zagreb. Univerzalno pravno sljedništvo znači da pravni slijednik preuzima sva prava i sve obveze prednika pa se slijedom toga ranije citirane odluke o ništetnosti odnose i na pravne poslove pravnog prednika-Slavonske banke d.d. Osijek.

20. Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu ZPP), a odnosi se na trošak zastupanja tužiteljice po punomoćnici iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Stoga je sud kao opravdan tužiteljici priznao trošak sastava tužbe u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura, sukladno Tbr. 7. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 18. lipnja 2025., 9. rujna 2025., 2. prosinca 2025., u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak obrazloženih podnesaka od 7. lipnja 2025., 17. lipnja 2025. i 1. prosinca 2025. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak podneska od 29. rujna 2025. u visini 25 bodova odnosno iznos od 50,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 4. Tarife, trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 15. lipnja 2026. u visini od 50 bodova odnosno iznos od 100,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 3. Tarife, što čini iznos od 1.550,00 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 387,50 eura, što čini trošak zastupanja u iznosu 1.937,50 eura.

20.1. Ovaj sud je tužiteljici priznao trošak vještačenja u iznosu 540,00 eura.

20.2. Ovaj sud je tužiteljici priznao trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu 132,72 eura sukladno Tbr. 1. st. 2. Tarife sudske pristojbe.

20.3. Stoga je ovaj sud temeljem tužiteljici dosudio ukupan parnični trošak u iznosu 2.610,22 eura.

20.4. Ovaj sud je tužiteljicu odbio sa zahtjevom za naknadu troška zastupanja na ročištu 2. prosinca 2025. budući je tužiteljica trošak zastupanja na tom ročištu tražila dva puta,

te je tužiteljicu odbio i sa zahtjevom za naknadu parničnog troška sudske pristojbe na presudu budući je sukladno odredbi članka 11. stavka 1. točke 20. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18 i 51/23) oslobođena plaćanja ove vrste pristojbi.

21. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 15. lipnja 2026.

Sudac
Saša Rešetar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu.

DOSTAVITI

- punomoćniku tužiteljice
- punomoćniku tuženice

Broj zapisa: **9-30889-6df63**

Kontrolni broj: **095fa-3cb0a-994ae**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.